

Forfatter: Torfæus, Thormod

Titel: BREV TIL: Magnusson, Arne FRA: Torfæus, Thormod (1699-09-23)

Citation: Torfæus, Thormod: "BREV TIL: Magnusson, Arne FRA: Torfæus, Thormod (1699-09-23)", i Arne Magnussen - *Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*, Nordisk Forlag, s. 273. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991698-000-shoot-L0019916980000100.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TORFÆUS TIL ARNE MAGNUSSON. [Stangeland] 23. september 1699. AM. 285, fol., s. 32 — 33. Asg. Jónssons hånd.

Idet T. som sidst modtagne brev fra A. M. nævner det (ikke forekommende) af 22/4, beklager han sig over ulæmperne ved stadig intet at høre fra ham, særlig nu under de ved tronskiftet forandrede forhold.

Aff 23. 7br. 99 thil Monsr. Arnas Magnuss.

Monfr.!

Mitt seinasta var af 12. julii, enn hans af 22. april; nu kiæme Series til passa, ef hun væri eda yrde clar til nytt aars; jeg hafde væntad svars fyrr laungu, sampt underretning um þess höisalige Herra dauda, og anleitung um lleira, lika hvad hann hefur bestilt til Meiers, og hvornen. Jeg lieft væntat svars med ollum postum, enn alldri feingit, jeg heyri hann see fra cammerit, og minn goede herra Moth fra cancelliet; öllum er her skrifat til at aflegge corporlig eed utann mer; þar sem jeg er reduceradur, mætta eg vita þad, enn her er einginn goedur fyrir at reducera mig; vil vita Monfr. raadfæring her uti, og hvort jeg þarf at skrifa nochorum þar um, og hvorium og hvroleidis, sampt þeirra titla, og þad med allra fyrsta poste. Echi neitt skil jeg i þessu, því jeg einginn svar fæ, vil oscha Monfr. iche mætti vera daudur, því þa er þad, sem sa hollansche envoye sagde, þa hann elfter þria posta echi fech svar fra Paal Pral, og fech at vita at hann var daudur, at hann var logliga afsakadur¹, enn þa afsokun begiera jeg echi her. Dedicationem uppa Seriem trui jeg Monfr. stile sialfur og fortalit, ef hun er fyrr klar en jeg kunne þad at vita og senda, því occasionen seer hann nu best. Jeg vænti og þau tidinde, sem mest vardar, bædi um eitt og anat, serdeilis hans egen og min sok.